

delig billigt, vi have faaet et saa ualmindelig smukt Raadhus som dette, et Raadhus, som man maatte have. Eller man siger: Denne Anstalt paa Amagertorv, Gudbevares, hvor meget den kostede! Det er en meget nyttig Anstalt, som alle Landets Borgere, der komme til Kjøbenhavn, kunne have Trang til, og den betaler sig udmærket, efter hvad man siger, saa det var ikke nogen Flothed. Nej, jeg tror ikke, man hidtil skal kunne paavise nogen Ødselhed i Kjøbenhavns Anliggender. Jeg beder altsaa det Udvalg, hvortil Sagen maatte blive henvist, om at tage under Overvejelse, om man ikke, uden at komme ind paa endelig at ordne dette Forhold, simpelt hen kunde lade Loven staa, som den staar, nemlig med de tre Procent. Lad os saa senere tage under Overvejelse, om der skal føjes Bestemmelser til.

Ærede Medlemmer ville vistnok huske, at der for en Aarrække siden indkom Andragender her til Landstinget, og at der blev forelagt Forslag om at forhøje Skatteprocenten. Den Gang gjorde man ikke noget ved det, fordi man tænkte, at man senere vilde ordne Skatteforholdene. Men naar vi nu skulle ordne Skatteforholdene, saa siger man: Kjøbenhavn maa vente til en senere Lejlighed, og saa gaar der et Aar, og saa gaar der to Aar, og der kommer Underbalance, og baade Magistrat og Borgerrepræsentation have vanskeligt ved at skaffe det nødvendige, maaske endogsaa blot i hygiejnisk Retning. Jeg skal ikke føje mere til, thi den ærede foregaaende Taler har lagt det saa klart frem. Jeg synes virkelig, at man er noget ubillig imod Kjøbenhavn. Man behandler Kjøbenhavn paa en saa stifmoderlig Maade, at jeg paa mine Bymænds Vegne maa protestere derimod og sige: vi have ikke fortjent det. Kjøbenhavn har altid baade i Fortid og Nutid været villig til at bringe Ofre for Fædrelandets Sag, men saa skal man ikke behandle dens Borgere som Paria'er, der ikke have Lov at raade over deres egne Affærer.

Tolderlund: Uagtet en kort Bemærkning, som jeg agtede at gøre, allerede er berørt af en æret foregaaende Taler, vil jeg dog som Repræsentant for Købstæderne her tage Ordet. Jeg kan heller ikke gaa udenom 2det Stykke af § 7 uden at bemærke, at jeg finder, at de Bestemmelser, som derefter kunne træffes i Skattevedtægter for Købstæderne, ere alt for vidtgaaende, og at de give Ligningskommissionerne alt for stort Spillerum. Hvad

Købstæderne kunne ønske, er som muligt at faa samme Regler for den kommunale Beskatning, som ere gyldne for Indkomstskatten, altsaa ogsaa en stigende Skala. Det er noget, man har i Forvejen, og noget, som alle, i hvert Fald Flertallet, maa finde aldeles rigtigt for de kommunale Skatters Vedkommende. Der er fremkommet Udtalelser fra det Udvalg, som Landets Ligningskommissioner have nedsat, indeholdende en Henvendelse til Skatteudvalget. Adskillige af disse Udtalelser ville næppe kunne komme i Betragtning, de ville ikke egne sig til Indførelse i Loven, men jeg vilde dog ønske, at det eventuelle Udvalg vilde tage enkelte af disse Bemærkninger ad notam, thi jeg tror, at adskillige af dem ere gode. Med Hensyn til § 10 er der alt fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) berørt, at enkelte Regler, som vare optagne deri, ikke ret ere paa deres Plads. Jeg savner omvendt een Ting, som jeg syntes burde have sin Plads i § 10, navnlig for Købstædernes Vedkommende. Det er, en Regel om, at Embedsmænd, hvad enten det er Statseembedsmænd eller kommunale Embedsmænd, som have Ophold i en Nabokommune, bør betragte den Kommune, hvoraf hele deres Embedsindtægt flyder, som Erhvervskommune.

Endelig skal jeg med Hensyn til § 15, nu 16, bemærke, at jeg kunde ønske, at Bestemmelserne om Aktieselskaber og andre lignende Selskaber bleve udvidede til at gælde alle Andels-, Produktions-, Indkøbs- og Salgsselskaber, som drive en Virksomhed i vedkommende Kommune. Det er, jo ret naturligt, da alle disse Selskaber kun ere oprettede til Indvindelse af pekuniær Fordel. Adskillige af dem bringe ogsaa Kommunerne Udgifter, saa de burde alle uden Undtagelse optages som Skatteydere til Kommunen, paa samme Maade, som det alt er bestemt i § 16 for Aktieselskaber.

Endelig glædede det mig at høre, at det ærede 1ste Medlem for 7de Valgkreds (Madsen-Mygdal) ikke lagde saa overdreven stor Vægt paa de Bestemmelser, som ere truffene i de ny §§ 33 og 34. Jeg anser det herhen hørende Regler for at være af stor Betydning, navnlig for Købstædernes Vedkommende, og kan kun ønske, at de maa blive førte tilbage til den Skikkelse, de havde i §§ 32 og 33 i det oprindelige Forslag. Der ligger dog deri en Grænse for Kommunens Udgifter, og jeg tror, det er ret betimeligt, at en saadan bliver slaaet fast paa en Maade, som har bindende